

De imker

Ik wandel weer eens door de natuurtuin. Ik sta her en der stil om bloemen goed te bekijken. Het valt het me op hoeveel insecten er rondvliegen, in allerlei soorten en maten. Vlinders, van die dikke hommels, maar ook dunne, gladde, harige, bruine, gele, groene en hele donkere vliegbeestjes. Het aantal modellen is nog groter dan op de automarkt. En dat wil wat zeggen. Ja Haas, insecten, dat is een wereld op zich.

Dan ruik ik rook! Zo te ruiken komt het bij de schuur vandaan. Hoe kan dit? Kortsluiting? Brandstichting? Ik ren die kant op, telefoon in de hand. Haas, bij brand, bel 1-1-2! Hè, wat is dat? Bij de schuur staat een witte gedaante. Hij heeft een witte cyclinder op de plaats van zijn hoofd en iets in zijn hand dat flink rookt. Een ruimtewezen? Een alien die brand sticht? Angstig blijf ik staan. Wat moet ik doen? 1-1-2 bellen? Ik schuifel stilletjes dichterbij. De alien beweegt slow motion en mompelt zachtjes. Nog iets dichterbij. "Zo jongens, eens even kijken" mompelt hij. Voor een alien spreekt hij goed Nederlands. Het grind knarst onder mijn voeten. Hij kijkt op. "Hallo", zegt hij vriendelijk. "Eh, hallo", zeg ik tegen de alien. "Wat doet u daar met die rook?" "Ik moet even in de bijenkasten kijken". Nu snap ik het ineens. De alien is een bijenhouder. Een imker.

Hij stapt bij de kasten vandaan en trekt het doek voor zijn gezicht weg. Een vriendelijk gezicht. "Ik heb hier wat kasten staan met wat bijenvolken. Ik moet even in de kasten kijken of het niet te vochtig is, na al die regen. Wilt u misschien even meekijken?" Oeps. Durf ik dat? "Die bijen, steken die dan niet?" "Ach nee, niet als ik er bij ben." Dat zei die man met die hond laatst ook. Hij bijt niet. Maar ik kon wel een nieuwe broek kopen. "Ik hou toch liever wat afstand. Zeg, die rook, wat is dat?" "De bijen vinden het niet leuk als ik de kast open doe. Dus blaas ik er eerst wat rook in. Daar worden ze lekker rustig van". Hé, wat roken om lekker rustig

te worden. Waar ken ik dat van? Interessant. Nee, lezer, niet gelijk het ergste denken. Mijn interesse is zuiver wetenschappelijk. "Dus ook bij bijen is een tevreden roker geen imkerstoker, eh, steker" zeg ik. "Dat bedoel ik" lacht hij. "Mooie plek voor ze zeker, deze tuin?" "Ja, voorlopig nog genoeg nectar en stuifmeel te eten. En als het hier minder wordt, gaan ze naar de hei." "Vliegen ze zo ver?" "Nee, dan verhuis ik de kasten een tijdje."

Hij vertelt over zijn bijen, over hoe ze de weg vinden, over de rolverdeling binnen het volk, over hoe je goede honing krijgt. Bijen, het is een wereld op zich. Ondertussen blijft zijn balg maar roken. Als de honing ter sprake komt, informeer ik of er een potje over is voor een nieuwsgierig man. Nu niet. Ik moet later dit jaar nog maar eens vragen. Dan houdt hij wel iets voor me apart. Met dat vooruitzicht wandel ik naar huis. Mmmm, honing uit de natuurtuin. Haas, het leven is goed.